

מסורת הש"ס

(א) נטוין ית. (ב) [תקנן דר.
(ג) בשלמות פ' וירא
פ' יב איחא ארריי אחר רב,
(ד) פ'י חוסמות לעיל לה.
(ה) דייס חזן. (ו) דייס יא. דייס
לח. (ז) דייס מל. (ח) ועמ"ש
לעיל גלין בדיק: לח.
(ט) לעיל לוי: סוטה פ'
(י) פ'י כ"ח פ' ירא מחל'
גירוסין דין כה הדרגתיס
לח ברה אלח. (י) ויחזקאל
(ג) ברה אלח. (ז) ויחזקאל
(ח) ויחזקאל. (י) ויחזקאל
(י) ויחזקאל. (י) ויחזקאל.

יורה אור השלם

1. והקמתי את בריתי
בני וביתך ובין זרעך
אחריך לדורתם לברית
עולם להיות לך
לאלהם ולזרעך
אחריך: בראשית י"ז
2. ויהי לתקפות הימים
ותהיה חקה ותלד בן
ותקרא את שמו שמואל
כי מי שאלתי:

הגהות הב"ח

(א) וְשֵׁי דְרֵיהּ דְלֵיל לִינְסֵה
(ב) וְיֵרֵךְ אִיכָה תַקְנָה הֵיאָה
(ג) וְהֵיאָה וְעוֹמֵל וְיֵרֵךְ
וְנִמְכָּרֵהּ מִן מַחְבֵּרֵהּ יֵרֵךְ וְאִין
תַּקְשׁוֹת דְלֵמָּה לֵא יֵהֵא יִמְכֹר
עֵינֵהּ כֻּלָּ לְלֵשָׁן דְּמִדְרָא
לְגַלּוּי דִּי לֵא דְלֵשָׁן טוֹבָה
יִמְכֹר רַק דְּרֵבִין וְכַשְׁמֵל וְהֵ
תַקְנָה הֵיאָה דְלֵשָׁן עֵסֶק
וְעֵסֶק אִין הֵלֵינן אֵהָא
הֵרֵבִין שִׁילְדוֹת לְגִי וְהוּא מִן
הַרְבֵּי אִין וְאִוּלֵין תַּקְנֵה דְרֵבִין
לְמַחְבֵּרֵהּ בְּשֵׁלֵם וְהוּא חֲלִיל לֵהּ
יִמְכֹר הוּא מִן שְׁנֵי אִיכָה עֵיכֵי
לֵא תַנְשָׁה עֵשְׁכִי וְהִשְׁחָד
תַּקְנֵה

מוסף רש"י

[illegible]

היו. כלומר היו לומד מכאן שלשה חדשים שאמרו כו' ומ"ש מנחם דרב
לאחר משעם נחיה. ואף על גב דמשעת כתיבה לא נתיחד עמה
דלמא כן הוה ליה גזי יסן ואפילו הכי משעת נחיה מניין ה"ג נמי
משעת חליה: לאיסור דרס. ליבס הפרת נחיה לאחר ג' חדשים מיד:

לאיסור לאו. לשוק לא כ"ש דמותא
ללאחר חליה מיד הולץ ועברו שלשה
חדשים מיום מיתה: וילוצרז אחרך.
הוא השכינה שורה אלה על הוולד
שורבו מיתוס אחריו וכל נמי קיימא
לן בנדרים (דף כ:) וברותי מנס
הבורדים והפושעים צ"ח אלו בני
שנאמרי: גר ויגורם. גר שנאמר
ואשמו עמו לרבים להמתין ג' חדשים
לפרוש זה מזה והכל מאי להמתין
הכלה הרי אין כלל ראשון ושני: רבא
לאחר שמה ישא אחותו מאביה. אם
לשנאשאת חוך שלשה ילדה הוא בן ט'
ולתלשן וולד בניהו של ישא וקבור
שהוא בנו ישא אם בת בעלה הראשון
שיש לו מאשה אחרת והוא אחותו מן
האב: ומייבס אשם אחיו מאמו. אשם
תולד לתחרון בן אחר ישא אשתו וימות
בעלה בנים ויבנתה לו קבור שהוא
אחיו מאביו ונמלא מייבס אשם אחיו
מאמו שלם מאביו ומייב כרת: ויוליא
אשם אמו לשוק. אם כל תולד אמו לשני
וימות ומקברים שזה נמי ומנשא אמו
הוא וזאת קבור שהוא בן האחרון
וימות אשם שני של ראשון האחרון
לו נשאת לשוק בלא חליה. וגבי גר
ויגורת לתדא מייבס אחיו דלויא למינש
בכונ לשמא ייבס אשם אחיו מאמו
שמה דמעברת היתה ובשלה קבורה
היא שכן ו' הוא ובקדושה מרע ומחזור
ועל בן אחיו וישא אשה וימות בלא
בנים וייבס זה את אשמו דקבור אגס
הוא מרע בקדושה וימות שזה מרע
שמה דקבורה וקסם עובדת כוכבים
וזונה היא איכא למימר שמה אינו בנו
של זה ונמלא נושא אשם אחיו מאמו:
בכולן אינו קורא כהן. כל נשים שקורא
במהם להנשא לו האלהיים כאלה אינו
קנת תקנת ערוה כדי שלא יבא לידי
ערוה: וכלן. בהמתנה של ג' חדשים
ששקורא כהנים לקנת נשים אין כלל
תקנת ערוה אלא תקנת הולד להמתין
בן מ' הוא: וכל אישא. דהשם חמישים
למשאשא ישא אחותו מן אביו הא נמי
תקנת ערוה היא: דלא לפגש. ולד
בערוה. אכל כל שאר הגאסרות
אחרות (ה) תקנתה היא ובעל נמלא
דלא לפגש בערוה: הא בר ו' לבשרא
הוא. דאי מקמא איבערל כשמה
אישתה דבר תמנא הוא ובר תמנא
כל חיי: אש' לפתני ילדא כו'. ויהיזא
הוא: איש' אש' לאחר שנשא. ויהיזא
נמי דמאי לתרוי אי נמי לשבעה ילדה
איכא למימר בר תשעה לקמא הוא
מעיקרא חדש אחד איבערל קודם
אחרון חלס הולץ ומיידר להוליד

במקרה ואזקי דלמתי איזא ספק קני ליה דבסי: אפילו למ"ד. במסכת
ומתנין: ומתנין משאו. שבו או שבוש: וכי מלו ג' חדשים. ליום מיתא
ודאי בר קמא הוא דלי בר במתא הוא אכתי לא הוא מיכר דלא מלו
ונצטר הכי מיכר (ו) ודאי בר במתא הוא: בציבורא. מוליקין אותה
נשים: שאלוה סבכדיה. מלאתי במתנת הגאונים: מחספה עמשה. ש
נשים: היכא דקסי לן כו. הואיל ועשם המתנה משום דלי הוא שאל
עורה שמה עשה כו: ידידה נמי. לא ישמש עם אשה מעוברת שמה
עורה: אי למ"ד צמור צמור. פלוגתא היא בפיק' (ושלי דף יב:). דה
דף קא). גבי חלואה צריך למידחקיה לכרעיה: ה"ג חיים עילויא.

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

מב.

לחזור שלשה חדשים אין צריבה להמתין. אמר ר"ת דוקא חלק שהלילה מוכח שגל בא עליה בדמיון בממאנת דמיאנה מוכיח עליה שיהי קטנה אבל אם מת היבם לאחר ג' ימייה המתין שלשה חדשים דיותר יבמה קרובה לילאה מארסיה דגורנין אטו נשאה אע"ג דלחזר לקמן בע"ז (דף קנ"ב).

ובפסחים פסק אלו דברים (דף ע"ב)
יבממו בזיו מינה אשמו לא בזיו מינה
היינו לענין לאוקמי אפסיה עד שלשה
אבל לענין גזרה שמה ישא אחותו כ'י'
איכא למימר יבממו קרובה כ'י' לא
טפי: **מאי** שניא מנא דרב אבא
משעת נתינה. א"ע"י דודאי לא בא
עליה מקמי כתיבה דאם כן לא היה
פוטרה בגט זה דהוא ליה גט וכן
יטעמא מפרש צברק שני דאמר ר' יוחנן
י"ז. שאל א' לימור כ'י' נשים בחצר
אחת וזו אסורה חזו מותרת שהעולם
קוברים שכינית שניהם היתה סמוך
לחניה ויבא להחיר תוך שלשה והכא
גבי חליצה נמי יסבדו ששמיין סמוך
לחמית חלזו ויבא להחיר תוך שלשה
ומשני לאסור כרת התרת דאם היה
רואה לייבם אחר שלשה היה מייבם
לאסור ולאו לא כ"ש הדין אפשר
לאסרה להנשא לשוק אחר חליצה
זה דומה לחובא ואיטולל: ולא
ישמענו לנו העולם על כן:

ולד דלא לפגע בהו
'חדשים ותנשא לא
תשעה לקמא אי בר
תמתין חדש אחד
יורה האי בר שבועה
גמיה יורה האי בר
נמי לתמניא יורה
הוא דלמא אישתהוי
ואיעבר ותמתין שני
דאי לשבועה יורה
א הוא ואי לשיטא
יורה ארבעה דני דני

ותמתין משחו והנשא. לאו דוקא משחו שזריכה להממין שלשה ימים של קליטת חרוע: **סתם מעוברת** אפניקה קיימא. רבינו שמעון זקנו של רשב"א היה אומר דגרופה מינקת מותרת לישא משום דלא משעבדא להניק כדאמר' בפי' אפי' (מכחוט נט' וסס) מתגרסה אחי סופה ואין גרפה לא דהא למאי דהוה בעי למימר דעעמא משום סנדל אי משום דיחסא לא היה חילוק בין אלמנה לגרופה וה"ה להאי טעמא דלמיני חחר בו גרפה מהטעם בלדד ועוד אלמנה אלא אי אמרה איני ניונית ואני עושה או תבעה כחכותה לא משעבדא וכן פוסק בשאלמות דרב אחאי ו' בן שני גרופה ולא שני אלמנה:

נמי אי למאן דאמר במוך במוך אי למאן דאמר מן
 ם ירחמו ׳אלא משום דחסה אי הכי ידידיה נמי ידידיה
 חיים עילויה ¹⁷אלא סתם מעוברת למניקה קיימא
 דלמא

ה' צפרק בנות כותים: ויהי לנקודות הימים. הרי ששה חדשים יזכר
ועלה שדרך עובר להיות יזכר ליצדקה בדדיה דרך נשים ואי מיעברא
שה חדשים לנשואיה דחפר ליה ההוא משהו שהממיה ואי לא מיכבר
גזר תיחוח אי מעוברת היא פסיעומיה יכירוח ומעמיקות יוחר משאר
תראה מעוברת דדי שלא יבין שכן הראשון הוא וירש גנבסי צעלה
האם ספק כשאו וידעסי ודפי שהיא מעוברת מראשון תנשא. ומשני
תחזור ותפער וידחק אחיו וימנע זורת פניו כסגלל הוה שאין לו
ה' שממנו בשעת תשמיש. דחפה לשון לקח שנתנו דלמרא לקמן
אין אדם מתבין להרוג דפשי: למנינא קיימא. כשגלל מנינא:
ויא

עין משפט
נר מצודה

פה א מ"י פ"ח מהל'
 גירושין הל' יט סמג
 עשין נב עוש"ע אה"ע ס"ו
 יג סעף א:
פו ב ג ד מ"י שס וטור
 ש"ע שס סעף ה:
פז ה מ"י שס הל' סה
 עוש"ע שס סעף יא:
פח ו מ"י שס הל' סה:

תוספות ישנים

[illegible]

0 100 200 300 400 500 600 700 800 900 1000

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones